

[Oluf Pedersen.]

Sold, som er Død. Nu har han sendt Prøvelser ind over os, og vi maa opfyldes af Taknemmelighed over atter at mærke hans Barmhjertigheds Vrede.“

Jeg vil nødig bruge stærke Ord til at karakterisere denne Udtalelse. For mig staaer den som ren og skær Gudsbespottelse. Han proklamerer her aabent Hitler som et Redskab for Gud. Det er mig ubegribeligt, at denne Mand er blevet Kirkeminister, netop i det Land, hvis Folk han haaner, og for hvis Besættelse han takker Gud. Og der foreligger intet om, at han siden den Tid har omvendt sig, hvad ellers nok kunde være tiltrængt.

Under Besættelsen har han paa et Utal af Møder søgt at splitte det danske Folk ved overdreven Kritik af vort demokratiske Folkestyre. Jeg siger udtrykkeligt „under Besættelsen“. Medens andre — og dertil hører ogsaa Retsforbundet — lagde det partipolitiske til Side, søgte han og Dansk Samling, saa vidt jeg kan se, enhver Lejlighed til at bagtale os. Saaledes var han i 1940 ifølge sine egne Oplysninger — jeg henviser her til „Kristeligt Dagblad“ fra 22. Marts 1943 — sammen med andre inde paa, at et Forretningsministerium bestaaende af Ikke-Politikere var nødvendigt her i Danmark. Jeg spørger: hvorfor nødvendigt? Det maa vel være Hensynet til Tyskerne, der gjorde det nødvendigt, og jeg siger, at et Forretningsministerium i 1940 ud fra min Opfattelse vilde være tifold værre end det, vi fik: et Ministerium Scavenius; vi vilde have faaet en Lydregering, hvor Rigsdagen ikke var nogen Bom. Det kan vel ogsaa antages, at i Stormløbet mod det parlamentariske Ministerium Stauning af højststaaende Mænd her i Landet, der følte sig som udvalgte, og ikke havde nogen Adkomst, var den nuværende Kirkeminister en af Bagmændene.

Denne besynderlige Aktion strandede dengang, heldigvis, paa Kongens og Rigsdagens Sammenhold, men derfor var den lige forkastelig for Deltagerne. De vilde have Magten, og de benyttede en vanskelig Tid til et Snigløb mod Rigsdagens Rettigheder. Det var fældende for Deltagerne, ogsaa for Bagmanden Arne Sørensen. Og enhver her i Salen ved, at Dansk Samling baade illegalt og ved Valget i 1943 snigløb de samarbejdende Partier. De talte om „scaveniansk“, til Trods for at de vidste, at det var falsk Tale, direkte imod, hvad der blev sagt i de samarbejdende Partiers Opraab om, at Valget gjaldt Rigsdagen. Vælgerne forstod det ogsaa. Kun et Par Procent fik man med, medens 94 pCt. af det danske Folk sluttede

op om de samarbejdende Partier. Udadtill var det uheldigt, at man vilde forsøge at bilde Omverdenen ind, at alle vi andre var scavenianske, til Trods for at man vidste, at Scavenius var paatvunget os som Statsminister. Det var en daarlig Gerning, Dansk Samling der udførte. Det var ikke redelig Tale.

Men alt dette er jo Fortid. Men hvad nu? Jeg hævder, at Dansk Samling paa det groveste har udnyttet den Frihedskamp, der er ført af det danske Folk, til partipolitisk Propaganda, misbrugt den Ære, Partiet har opnaaet, for Tilslutning til en Politik, som er det danske Folk fremmed.

Her maa jeg bruge „Morgenbladet“ som en væsentlig Kilde. Kirkeministeren har jo ikke tidligere her fra Talerstolen givet Udtryk for sin Opfattelse, og jeg maa da gaa til Kirkeministerens Blad, „Morgenbladet“, der, efter hvad der fortælles, trykkes paa „Fædrelandet“s Trykkeri. Hvordan er det for øvrigt gaaet til? Kan Kirkeministeren oplyse noget herom? Er det rigtigt, naar det siges ude omkring i Byen, at Kirkeministeren simpelt hen har stjaalet „Fædrelandet“ og lavet det om til „Morgenbladet“? Jeg beder om en Forklaring. Saa vidt det kan skønnes efter den Finansiering, der er foregaaet af „Fædrelandet“, havde Staten Ejendomsretten; hvor kan saa Dansk Samling erobre det? Altsaa en Forklaring udbedes. Jeg forstaaer for øvrigt ikke, hvorledes dette Regeringsparti tilsyneladende kan faa ubegrænset Papir til Raadighed, medens der nægtes Retsforbundet Papir selv til et beskeden lille Dagblad. Bladet er Organ for Dansk Samling, men det gaar, som alle ærede Medlemmer ved, i „Fædrelandet“s Fodspor. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby karakteriserede jo Bladet som rent „goebbelsk“.

Jeg spørger Kirkeministeren: Hvad er Formaalet med den Serie af Tegninger i „Morgenbladet“, der spotter over Rigsdagen? Kan Kirkeministeren være saa uvidende, at han ikke ved, at „Morgenbladet“s Fremstilling er løgnagtig? Men Serien fortæller i alt Fald een Ting, og det er, at han stadig tror, at Demokratierne er gaaet til. Det var den nuværende Kirkeministers Blad, der bragte anonyme, det vil sige redaktionelle Indlæg, hvori der truedes med Vaaben. Det var den nuværende Kirkeministers Blad, der udlagde Frihedskampen som en Sejr for Arne Sørensens almindelige Politik, der paa mange Maader var paa Linie med det Tyskland, som i Dag er gaaet til. Det var den nuværende Kirkeministers Blad og ogsaa den højtærede Minister uden Porte-